

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther og Oldsagn for Damer og Herrer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 148. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1844_791A-txt-shoot-idm6456.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hos os, veed vi imidlertid nok, der er noget ganske Andet iveien for *den* levende Virksomhed, der skulde klare de gamle Thors-Myther og forberede Nye; thi her kiender man dog adskilligt Gammelt, som var værdt at fornye, og her findes ikke saa faa Øine, der godt kan see, at Guld-Alderen og Gylden-Aaret er meget mere værdt, end alle de Pund og Tønder Guld, der ligger i den Engelske Bank, eller løber rundt i alle Engelskmænds Hoveder, og jeg veed snart ingen Ting saa vanskelig, man *jo kunde* gjøre den her i Norden, naar man bare *gad* og fik *Lov* til det; men sædvanlig er ingen af Delene Tilfældet og kun yderst sjelden træffe begge Dele sammen, saa det er kun ved et Lykkestræf, man opdager, hvormange store og gode Handlinger, der endnu kunde ikke blot beskrives men udføres i Danmark og hele vort Norden, og det vil følgelig være et endnu langt større Lykkestræf, om disse Mester-Stykker og Mester-Værker virkelig komme for Dagens Lys, saa det kan slet ikke forundre mig, at mine Landsmænd sædvanlig tvivle stærk om Muligheden, og ansee mit store Haab om Nordens Fremtid for endnu mere fantastisk og udsvævende end min Ophøielse og Forklaring af Nordens Fortid. *Tvivle* kan jeg nemlig selv som den Bedste, og gjaldt det om at spase med de store Forhaabninger og vise deres Urimelighed i Sammenligning med vore Hverdags-Tanker og Hverdags-Sysler, da kunde jeg vel deri maale mig med hvem det skulde være; men jeg vilde ønske, mine Landsmænd ogsaa kunde, hvad jeg ogsaa kan, og vel finder vanskeligere men ogsaa langt fornøieligere, end at tvivle om alt hvad der er større end vor egen lille Person, eller trække det ned til os og stille det i et latterligt Lys, ja, jeg vilde virkelig ønske, at Alle med mig *kunde* troe og haabe det Største, det Bedste og det Glædeligste for Fremtiden; thi da er jeg vis paa, at om det ikke nær skedte Altsammen, vilde der dog skee saameget Stort og Godt og Glædeligt, at selv *Engelskmænd* skulde forundre sig og tilstaae, ligesom de maae paa *Strandveien*, at skøndt det ikke staaer i deres Veiviser, er det dog baade noget Stort og meget smukt.